

Sygn. akt I CZ 59/07

POSTANOWIENIE

Dnia 25 maja 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Tadeusz Wiśniewski (przewodniczący, sprawozdawca)
SSN Józef Frąckowiak
del. SSA Marta Romańska

w sprawie z powództwa P.C. i K.P.

przeciwko Firmie Handlowej "E." , Przedsiębiorstwu Inżynieryjno-Budowlanemu
Spółce z o.o.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 25 maja 2007 r.,

zażalenia powodów na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 22 lutego 2007 r., sygn. akt [...],

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

W dniu 9 listopada 2006 r. powodowie wnieśli apelację sporządzoną przez reprezentującego ich adwokata K.S. od wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 28 września 2006 r. oddalającego powództwo.

Postanowieniem z dnia 22 lutego 2007 r. Sąd Apelacyjny odrzucił na podstawie art. 370¹ k.p.c. apelację powodów ze względu na nie zamieszczenie w niej wniosku o zmianę lub o uchylenie wyroku z zaznaczeniem zakresu żądanej zmiany lub uchylenia.

W zażaleniu powodowie zarzucili Sądowi drugiej instancji naruszenie art. 370¹ w zw. z art. 368 § 1 pkt 5 k.p.c. i wnieśli o uchylenie zaskarżonego postanowienia. Skarżący przyznali, że w apelacji nie zamieszczono wniosku wymaganego art. 368 § 1 pkt 5 k.p.c., wskazując jednak, że nastąpiło to wskutek oczywistej omyłki profesjonalnego pełnomocnika sporządzającego apelację.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Ustawą z dnia 2 lipca 2004 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 172, poz. 1804) dodano do kodeksu postępowania cywilnego art. 370¹, zgodnie z którym, apelację sporządzoną przez adwokata, radcę prawnego lub rzecznika patentowego, nie spełniającą wymagań określonych w art. 368 § 1 pkt 1-3 i pkt 5, sąd pierwszej instancji odrzuca bez wzywania do usunięcia tych braków, zawiadamiając o tym właściwy organ samorządu zawodowego, do którego należy pełnomocnik. Jeżeli sąd pierwszej instancji nie odrzuci apelacji dotkniętej wymienionymi wadami, sankcję tę powinien zastosować sąd drugiej instancji (art. 373 k.p.c.).

Sąd Najwyższy w swoim orzecznictwie wielokrotnie podkreślał, że wprowadzenie do kodeksu postępowania cywilnego powołanego art. 370¹ nie oznacza podniesienia standardu oczekiwanego od apelacji sporządzanej przez profesjonalnego pełnomocnika do poziomu wymaganego od skargi kasacyjnej. Wskazywał przy tym, że przy ocenie spełniania przez skarżącego wymagań

apelacji określonych w art. 368 § 1 k.p.c. nie można kierować się takim rygoryzmem, jak przy badaniu skargi kasacyjnej. Podnosił również, że oczywiste omyłki w ujęciu elementów apelacji wymienionych w art. 368 § 1 pkt 1-3 i 5 k.p.c. nie uzasadniają odrzucenia apelacji (zob. np. nie publikowane postanowienia z dnia 7 listopada 2006 r., I CZ 75/06, z dnia 17 listopada 2006 r., V CZ 78/06, z dnia 29 listopada 2006 r., II CZ 83/06, z dnia 25 stycznia 2007 r., V CZ 112/06, z dnia 8 lutego 2007 r., I CZ 131/06, i z dnia 21 marca 2007 r., I CZ 8/07). Niemniej jednak brak w apelacji odrzuconej zaskarżonym postanowieniem wniosków apelacyjnych lub choćby sformułowań, z których wnioski takie – w drodze konwersji (art. 130 § 1 zdanie drugie k.p.c.) - można by ewentualnie wywieść, nie może być uznany za oczywistą omyłkę. W tym stanie rzeczy nie ma podstaw do przyjęcia, że wymaganie przewidziane w art. 368 § 1 pkt 5 k.p.c. zostało spełnione. Zaskarżone postanowienie było zatem trafne, zaś zażalenie jako pozbawione uzasadnionych podstaw podlegało oddaleniu.

Z podanych względów, na podstawie art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.